

Svátek Povýšení sv. Kříže

„Lásku bez kříže nenajdeš a kříž bez lásky neunesíš“ – sv. Jan Pavel II.

Bratři a sestry,

každý z nás ve svém životě občas prožívá chvíle, kdy se život zdá opravdu těžký a dokonce nespravedlivý. Tehdy máme tendenci stěžovat si třeba na lidi, na okolnosti, někdy dokonce i na Boha. Izraelité na poušti reptali proti Mojžíšovi i proti Hospodinu: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? abychom umřeli tady na poušti. Není chléb ani voda. Už máme dost té hladové stravy.“ (Nm 21, 5). A pak přišli hadi, bolest a dokonce smrt.

Ale v okamžiku, kdy lidé přiznali svůj hřích, přišli za Mojžíšem a poprosili ho, aby se za ně přimlouval, Bůh se smíloval, ukázal cestu: neodstranil sice hady, ale dal znamení záchrany. Každý, kdo se podíval na měděného hada, zůstal naživu.

Žalm 78 k tomu dodává důležitou věc. Když lidé trpěli, vzpomněli si na Boha. „Připomínali si, že Bůh je jejich skálou, že Nejvyšší je jejich zachránce.“ Problém byl v tom, že jejich srdce nebylo stálé, paměť rychle vyprchala. Ústa slibovala, ale život šel jinou cestou. A přesto Bůh znovu a znovu odpouštěl.

Právě paměť je klíčová. Když člověk zapomene na dobro, které dostal, snadno se dostane do spirály reptání. Vidí jen nedostatky, jen to, co nefunguje, jen „hady“ kolem sebe. Paměť srdce tzn. vzpomínka na to, co už Bůh dobrého v našem životě udělal, kolikrát nám pomohl, zachránil, odpustil, posílil, nás drží nad vodou.

Kříž je vrcholný Boží skutek, na který bychom neměli zapomenout. Je znamením, že Bůh nás miloval až do krajnosti. A právě proto je kříž památkem lásky. Když se na něj díváme, nevzpomínáme na naši nevěru, ale na Boží věrnost, Boží lásku až do krajnosti.

Jak to zasadit do kontextu našeho života?

- Zkusme si připomínat Boží dobro nejen o velkých svátcích, ale i v každodenních drobnostech. Co dobrého mi dnes bylo darováno?
- Udělejme si „knihu vděčnosti“. Každý den si запиšme tři malé věci, za které chci Bohu poděkovat. To není zbožný zvyk, ale trénink paměti srdce.
- A až přijdou těžkosti, místo nekonečného stěžování si, reptání, vzpomeňme si, kolikrát už Bůh v mém životě se projevil, zasáhl, kolikrát mi konkrétně pomohl. To dá sílu i tehdy, když „hady“ kolem nezmizí.

Bratři a sestry, kříž nás učí paměti. Učí nás, že Bůh je věrný, i když my věrní nejsme. Učí nás, že paměť srdce může zastavit spirálu reptání a otevřít cestu k důvěře. Ať dnešní slavnost není jen připomenutím kříže na oltáři, ale i novým rozhodnutím, že nezapomeneme na Boží skutky v našem životě. Protože kdo nezapomíná, kdo vzpomíná s vděčností, ten dokáže žít i uprostřed pouště.

Amen.